

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119010900
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119010900.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Beátou Polyákovou, v trestnej veci obžalovaného W. V., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre, dňa 09. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
W. V., narodený XX.XX.XXXX O. I.,
trvale bytom Z. - L., N. I. XXXX/XXA,
adresa na doručovanie písomností O. H. XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

pod zámienkou sprostredkovania schválenia hypotekárneho úveru v banke Unicredit Bank Nitra od poškodenej B. M. vylákal nasledovné sumy: dňa 09.08.2017 v pohostinstve Pod Orechom v meste Vráble sumu vo výške 200,- Eur, dňa 11.08.2017 v obci Vlkaš sumu vo výške 250,- Eur, dňa 15.08.2017 v Nitre v OC Centro Nitra sumu vo výške 200,- Eur, dňa 17.08.2017 v Nitre v OC Centro sumu vo výške 100,- Eur, dňa 18.08.2017 v Nitre pri OD Progres sumu vo výške 200,- Eur, dňa 20.08.2017 na adrese trvalého pobytu v Topoľčiankach sumu vo výške 100,- Eur, dňa 21.08.2017 na čerpacej stanici Slovnaft v Beladiciach sumu vo výške 300,- Eur a dňa 24.08.2017 v Nitre pri OC Mlyny vo výške 66,- Eur, pričom uviedol, že uvedené peňažné prostriedky použije na sprostredkovanie úveru pre poškodenú na kúpu nehnuteľnosti v obci Vlkaš a súvisiace administratívne poplatky, keďže podľa vlastných slov, mal poznať pracovníkov banky a znalca na odhad hodnoty nehnuteľností a uvedené prisľúbil, hoci už od ústnej dohody medzi ním a poškodenou vedel, že nedisponuje podnikateľským oprávnením na výkon sprostredkovateľskej činnosti úverov a žiadnu činnosť na sprostredkovanie úverov nevykonával a žiadny úkon smerujúci k schváleniu úveru nevykonával, so žiadosťami s ním uvádzaných osôb v súvislosti so sprostredkovaním úveru na kúpu nehnuteľnosti nekomunikoval tak, ako to uvádzal poškodenej, do dnešného dňa žiaden úver na kúpu nehnuteľnosti poškodenej nesprostredkoval a vylákané finančné prostriedky jej nevrátil a tieto si ponechal, čím jej tak spôsobil škodu vo výške 1.416,- Eur,
t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l :

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, súd poškodenú B. M., I. XX.XX.XXXX, Z.: K. XX/XXX, G., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre zo dňa 17.07.2019, pod sp. zn.: 3Pv 901/17/4403, doručenej na Okresný súd v Nitre dňa 18.07.2019 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému W. V. (ďalej len „obžalovaný“) s tým, že za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal v dňoch 18.02.2020, 16.02.2021, 18.03.2021, 09.09.2021 hlavné pojednávania, pričom realizoval dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne poškodenej B. M., výsluchom svedkov W. Y., R.. V. H., R.. W. N., R.. V. B., W. N., prehrávaním zvukových záznamov na technickom zariadení, tiež oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spise a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov.

Z výsledkov takto vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.02.2020 súd zistil, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prokurátora, pričom na svoju obranu uviedol, že s poškodenou B. M. sa zoznámil v OC Nitra, kde pracovala pre spoločnosť Telekom a chodil buď k nej alebo k inému zamestnancovi (svedkovi W. N.) platiť účty za telefón a internet. Pri tejto príležitosti poškodená oslovila obžalovaného, či by jej nevedel pomôcť vybaviť nejaký dom, na čo jej on povedal nech si nájde nehnuteľnosť o kúpu ktorej má záujem a on potom príde zistiť aké sú ceny obdobných nehnuteľností a pokúsi sa jej dohodnúť nižšiu kúpnu cenu. Poškodená tiež oslovila obžalovaného, či by jej nevedel pomôcť vybaviť hypotekárny úver na kúpu nehnuteľnosti, na čo jej obžalovaný povedal, že sa skúsi popýtať a za tým účelom sa stretol s riaditeľkou banky R.. W. N.. Obžalovaný oslovil aj pána H. za účelom zistenia hodnoty obdobných nehnuteľností v danom mieste a na trhu, ktorý mu mal uviesť, že sa pohybuje kúpna cena okolo 30.000,- Eur. Obžalovaný sa stretol aj s riaditeľom Unicredit Banky, pánom B., za tým, účelom, že ak by potreboval niečo urýchlene vybaviť, či by to bolo možné, na čo mu on povedal, že pani N. všetko zariadi, keď predloží potrebné doklady. Obžalovaný uviedol poškodenej aké doklady je potrebné predložiť za účelom získania hypotekárneho úveru, že si musí zabezpečiť aj potvrdenie o dlžobách, aby jej vyšla splátka na hypotéku. Obžalovaný bol v stredisku cenných papierov v Bratislave za účelom získania potvrdenia o záväzkoch poškodenej v prospech bankových a nebankových subjektov, ktoré mu bez plnej moci nechceli vydať. Obžalovaný uviedol, že mu poškodená povedala, že keď jej bude behať okolo vybavovania dokladov potrebných pre banku za účelom získania úveru, dá mu 2.000,- Eur ako províziu. Potom sa obžalovaný rozprával s poškodenou o tom, čo bude stáť vyhotovenie znaleckého posudku, na čo je obžalovaný povedal, že 250,- Eur, tak mu dala poškodená 250,- Eur. Najskôr poškodená dala obžalovanému 200,- Eur v reštaurácii vo Vrábľoch, potom mu dala 200,- Eur v Nitre, ďalej mu dala 66,- Eur na benzínovej pumpe, v Nitre mu dala tiež peniaze, keď dostala výplatu, priateľ poškodenej mu dal 150,- Eur, pričom sa ho poškodená pýtala, že či má dosť, na čo jej obžalovaný povedal áno a keď sa rozhodne, že to chce riešiť, tak jej pomôže s vybavením úveru. Obžalovaný oznámil poškodenej, že bude potrebné predložiť aj potvrdenie o výške mzdy. Poškodená povedala obžalovanému, že na výplatnej páske má len 350,- Eur, zvyšok dostáva na ruku, pretože má exekúcie. Keď obžalovaný zistil aká je realita, tak jej povedal, že takto úver nezíska, na čo ho mala poškodená požiadať, aby jej sfaľšoval doklady, čo obžalovaný odmietol. Na tomto sa rozišli v zlom. Poškodená mu povedala, že keď jej nevráti ihneď 1.500,- Eur, tak to oznámi na polícii. Na otázky prokurátora, obžalovaný uviedol, že sa poškodenej nepredstavil menom W. Z., pretože to je jeho syn. Poškodená ho poznala z práce, keď si chodieval platiť účty v Telekom, kde sa preukazoval občianskym preukazom. V čase spáchania skutku obžalovaný nedisponoval živnostenským oprávnením

na sprostredkovateľskú činnosť, takúto činnosť ani nevykonával. Obžalovaného poškodená oslovila, či mu nepomôže s kúpou nehnuteľnosti, znížením kúpnej ceny, za čo mu sľúbila 2.000,- Eur. V prvej fáze obžalovaný sľúbil poškodenej, že sa jej pokúsi znížiť kúpnu cenu za nehnuteľnosť, pretože tieto sa pohybovali okolo 25-30.000,- Eur, za čo mal získať odmenu, v druhej fáze prisľúbil poškodenej, že je pomôže vybaviť doklady potrebné k úveru a pre prípad získania úveru mu prisľúbila províziu 2.000,- Eur. Obžalovaný prevzal od poškodenej celkovo sumu vo výške 1.200,- Eur, ktoré mu poškodená odovzdala s tým odôvodnením, že nemôže si u seba ponechať peňažnú hotovosť, pretože by ju minula, radšej ju odovzdá obžalovanému, aby mali základ, keď začnú vybavovať úver na kúpu domu. Za znalecký posudok obžalovaný prevzal 250,- Eur, za návrh na vklad prevzal 66,- Eur, potom, keď chcela urýchlený návrh na vklad, tak od nej prevzal 200,- Eur, za poistenie úveru a nehnuteľnosti od nej prevzal 150,- Eur. Obžalovaný povedal poškodenej, že dva krát po 17,- Eur bude potrebné vyplatiť za výpis z centrálného registra úverov v Bratislave, ktoré od nej prevzal, ale jemu potvrdenie v Bratislave nevydali. Obžalovaný povedal poškodenej, že zhruba všetky výdavky ju budú stáť okolo 1.200,- Eur, ktorú mu poškodená postupne odovzdala. Obžalovaný vykonal nasledovné úkony: bol v obci Hul prítomný pri stretnutí s realitnou agentkou, za účelom zníženia ceny nehnuteľnosti, pri tomto stretnutí bola poškodená M., svedok Y., pani z realitnej agentúry z Nových Zámok, ďalej bol prítomný pri rokovaní ohľadne nehnuteľnosti v obci Vlkaš, pri tomto stretnutí boli prítomní aj poškodená M. a pán B. - majiteľ tejto nehnuteľnosti, ktorý dal poškodenej aj kľúče od nehnuteľnosti, aby si ju obzrela, že si to tam už môžu pokosiť, že si to môžu začať prerábať, pretože veril, že sa predaj nehnuteľnosti zrealizuje. Obžalovaný oslovil aj znalca H., rokoval s pani N. riaditeľkou nitrianskej pobočky Unicredit Bank, s pánom B., v Bratislave bol tiež a s W. B. na katastri tiež osobne rokoval, s pánom B. sa osobne stretol v obci Vlkaš. Obžalovaný peniaze v sume 1.200,- Eur nevyplatil ďalej nikomu z týchto osôb s ktorými rokoval, tieto peniaze použil na benzín. Obžalovaný peniaze poškodenej nevrátil, pretože ona odo neho pýtala 1.500,- Eur a on jej bol ochotný vrátiť sumu iba 1.200,- Eur, ktorú od nej reálne prevzal. Obžalovaný vedel adresu bydliska poškodenej M., nezaslal jej peniaze ani poštovým poukazom, vedel aj číslo detského účtu Sarkovej, na ktorý si nechávala vyplácať mzdu, ani na ten jej prevzatú sumu nevrátil. Obžalovaný je ochotný vrátiť poškodenej M. sumu 1.200,- Eur. Obžalovaný uviedol, že s určitosťou vie, že dokopy od poškodenej prevzal sumu vo výške 1.156,- Eur alebo 1.216,- Eur, určite to nemohlo byť 1.416,- Eur. Rozdiel v sume, ktorú obžalovaný od poškodenej reálne prevzal a ktorá je uvedená v obžalobe spočíva v tom, že poškodená si tam započítala aj výdavky na cestu, čo boli v Liptovskom Mikuláši za pánom B.. Obžalovaný pracuje ako fyzická osoba na dohodu pre IVC s.r.o., kde vykonáva dozor nad činnosťou rómskych občanov ako pracujúc, dohliada na nich, nie je stavbyvedúci, ale dohliada na výkon práce týchto pracovníkov.

Z výsluchu svedkyne poškodenej B. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.02.2020 súd zistil, že pracovala v Telekom v Ncentre Nitra s tým, že jej kolega W. N. mal vedomosť o tom, že hľadá nehnuteľnosť na kúpu, ktorý jej povedal, že pozná pána, ktorý sa venuje sprostredkovaniu úveru za účelom kúpy nehnuteľnosti. Poškodená sa obžalovaného opýtala na pobočke v Telekom Ncentre Nitra, či jej vie pomôcť so sprostredkovaním úveru na kúpu nehnuteľnosti s tým, že ho upozornila, že má exekúciu. Obžalovaný jej uviedol, že sa popýta a dá jej vedieť. Následne sa poškodená stretla s obžalovaným vo Vrábľoch v reštaurácii Pod orechom, kde jej obžalovaný uviedol, aké všetky doklady bude potrebovať za účelom získania úveru: výplatné pásky, pracovnú zmluvu, výpisy z účtov, na ktoré jej chodí výplata. Tohto stretnutia sa zúčastnila poškodená, jej druh W. Y. a obžalovaný. Poškodená obžalovaného upozornila, že má exekúciu, že úver potrebuje a či je aj napriek tomu možné sprostredkovať úver, na čo jej obžalovaný uviedol, že má kamaráta v Unicredit Banke a nebude s tým problém. Poškodená išla prefotiť doklady, ktoré si na stretnutie priniesla, do neďalekého obchodu vo Vrábľoch, tieto obžalovanému odovzdala. Obžalovaný si od poškodenej vypýtal na začiatok 200,- Eur. Potom sa jej priebežne telefonicky ozýval, že potrebuje peňažné prostriedky na rôzne účely, buď na znalca, alebo iné výdavky s tým, že si zatiaľ má hľadať nehnuteľnosť. Poškodená si našla nehnuteľnosť v obci Dolný Oháj cez realitnú kanceláriu v Nových Zámkoch, stretli sa - poškodená, jej druh W. Y., obžalovaný, realitná agentka z Nových Zámok, pani Y. s tým, že jej bolo oznámené, že majitelia tejto nehnuteľnosti uprednostňujú financovanie kúpy v hotovosti a nie prostredníctvom úveru. Realitná agentka sa ponúkla, že prezistí, či by predajcovia nepredali nehnuteľnosť aj prostredníctvom financovania cez úver, to však nebolo možné. Preto si poškodená ďalej hľadala nehnuteľnosť, našla si ju v obci Vlkaš, ktorej majiteľom bol pán Polonec, túto nehnuteľnosť jej prišla ukázať známa pána Polonca, ktorá mala kľúče. Tohto stretnutia sa zúčastnila poškodená, jej druh W. Y., známa pána B., ktorá jej ukázala nehnuteľnosť, povedala, že cena za nehnuteľnosť je 18.200,- Eur. Obžalovaný sa ponúkol poškodenej, že jej v banke vybaví navýšený úver v sume 54.000,- Eur, aby mala na úhradu

kúpnej ceny ako aj na prerobenie nehnuteľnosti, pričom obžalovaný vedel, že poškodená má exekúciu. Poškodená odovzdávala obžalovanému peniaze v presné dni a v sumách, všetko mala poznačené na papieroch, zdokladovala to v prípravnom konaní, dodatočne to zaslala aj do súdneho spisu. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že peniaze odovzdávala obžalovanému buď u nej v robote, pri progrese v Nitre, v Topoľčiankach, na benzínovej pumpe v Beladiciach. Tieto peniaze mu odovzdávala na jeho požiadanie, buď na úhradu znalca, plánu pre banku, už keď malo byť všetko hotové a malo prísť k podpisu zmlúv, obžalovaný jej uviedol, že vzhľadom na to, že predávajúci pochádza z Liptovského Mikuláša, tak bude podpisovať zmluvu v pobočke Unicredit Banky v Liptovskom Mikuláši, v dôsledku čoho išla poškodená s druhom do Liptovského Mikuláša, kde najskôr mala vyzdvihnúť predávajúceho B. a následne sa mali presunúť do banky za účelom podpisu zmlúv. Do Liptovského Mikuláša sa mal dostaviť aj obžalovaný, on tam však neprišiel, pretože sa vyhovoril, že mal haváriu, pani W. z pobočky Unicredit Banky v Liptovskom Mikuláši bola údajne práce neschopná, takže podpis zmlúv sa nezrealizoval. Poškodená si nahrávala jej telefonický rozhovor s obžalovaným a s predávajúcim PT. a zistila, že pred ním sa obžalovaný predstavil iným menom, ako sa predstavil jej. Preto sa poškodená rozhodla, že keď sa vráti z Liptovského Mikuláša domov, telefonicky sa skontaktuje s obžalovaným, že či ju zavádza, klame, alebo jej ten úver ozaj aj sprostredkuje. Povedala mu, nech jej vráti peniaze, lebo to oznámi na polícii. Poškodenej jeden zákazník v Telekomu prezradil ozajstné meno obžalovaného s tým, že jej uviedol, zlú povest' o obžalovanom, že je podvodník a klamár. Obžalovaný kontaktoval poškodenú, že buď počká tri dni a vráti jej všetky peniaze, ktoré mu odovzdala naraz, alebo jej dnes (v čase telefonátu) vloží polovicu peňazí na účet a o tri dni jej vloží zvyšnú polovicu na účet. Poškodená uprednostnila tú možnosť, aby jej v deň telefonátu vložil polovicu a následne o tri dni ďalšiu polovicu s tým, že na požiadanie obžalovaného mu prostredníctvom sms správy zaslala číslo účtu, kde má peniaze poslať, avšak peniaze od obžalovaného jej na účet doposiaľ neprišli a tiež jej úver na kúpu nehnuteľnosti doteraz nesprostredkoval. Obžalovaný sľúbil vybavenie úveru na kúpu nehnuteľnosti, za čo si dohodli odmenu vo výške 3.000,- Eur. Poškodená na otázky prokurátora uviedla, že obžalovaný jej povedal, že na to aby úver vybavil, bude potrebné niektoré doklady poupraviť, pozmeniť, znalcovi dať peniaze navyše, aby ohodnotil nehnuteľnosť na vyššiu sumu a tiež dať aj iným ľuďom peniaze, aby sa úver vybavil. Obžalovaný jej neuviedol, kde pracuje, ale prezentoval sa pred poškodenou tak, že sa zaoberá sprostredkovaním úveru, nepovedal jej, že pre koho túto prácu vykonáva ani sa jej nepreukázal žiadnym oprávnením na výkon tejto práce. Poškodená si s odstupom času presne nepamätala, že ktoré dni a presné výšky súm, ktoré odovzdávala obžalovanému. Spomenula si, že sa jednalo o 200,- Eur odovzdaných v reštaurácii Pod Orechom vo Vrábľoch, 66,- Eur na benzínovej pumpe v Beladiciach, 200,- Eur v Ncentre pred Orange predajňou, 200,- Eur u nich v Topoľčiankach, nejaké peniaze obžalovanému dával aj jej druh W. Y., pričom poškodená prítomná nebola, 200 až 350,- Eur pri Progrese v Nitre, kde ho priviezol jeho syn. Presný rozpis predloží dodatočne. Poškodená osobným dopytom v Unicredit Banke zistila, že obžalovaný pre túto banku nepracuje, ani ho tam nikto nepozná. Poškodená odovzdávala obžalovanému peniaze na jeho žiadosť, pričom vždy jej uviedol na aký účel a akú sumu požaduje, malo ísť o peniaze pre znalca, za vyhotovenie znaleckého posudku vo vyššej sume za účelom získania väčšej finančnej hotovosti ako bola kúpna cena, peniaze mali ísť nejakému pánovi V. tzv. riaditeľovi banky, peniaze mali ísť nejakým ľuďom, ktorí mali upraviť a pozmeniť doklady potrebné na získanie úveru. Obžalovaný spomínal poškodenej pani W. N., malo sa jednať o pracovníčku pobočky Unicredit Banky v Liptovskom Mikuláši, s ktorou mali podpisovať zmluvy. Tiež jej spomínal osobu znalca H., ktorý jej mal vyhotoviť znalecký posudok. Poškodená sa osobne stretla pri nehnuteľnosti v obci Vlka s jej druhom, s obžalovaným, majiteľ B. tam nebol prítomný, obžalovaný sa za jej prítomnosti nikdy s majiteľom B. nestretol. Poškodená uviedla, že nie je pravda, že by od obžalovaného žiadala falšovanie alebo pozmeňovanie dokladov potrebných pre získanie úveru, jej sám obžalovaný ponúkol, že títo chlapi v banke to bežne robia, doklady vyzerajú ako pravé, nikto to nezistí, poškodená do toho išla napriek tomu, že si bola vedomá, že nechce legálnou cestou získať úver. Poškodená obžalovanému povedala, že potrebuje úver v sume vyššej ako bude kúpna cena nehnuteľnosti, keďže chcela z úveru financovať rekonštrukciu nehnuteľnosti a vyplatiť exekúciu. S predávajúcim nehnuteľnosti sa dohodli na kúpnej cene 18.200,- Eur. Výška poskytnutého úveru mala byť 54.000,- Eur. Prípravu zmlúv mal na starosti obžalovaný. Poškodená uzatvorila s predávajúcim zmluvu o budúcej kúpnej zmluve na predaj nehnuteľnosti. Bola vyhotovená v písomnej forme s tým, že na nej bola overená pravosť podpisov účastníkov zmluvy na úrade. V tejto zmluve nebolo nič uvedené o tom, že z kúpnej ceny sa bude vyplácať aj exekúcia, bola uzatvorená na dobu jedného mesiaca, do kedy si mala vybaviť úver. Túto zmluvu o budúcej kúpnej zmluve vyhotovovala poškodená, podpisovala ju s B. v Liptovskom Mikuláši, kde bola aj overovaná. Čo sa týka rozdelenia úloh, tak poškodená si mala len nájsť nehnuteľnosť, o kúpu ktorej má záujem a všetky ostatné úkony mal realizovať obžalovaný. Je pravda, že poškodená vyhotovovala

budúcu kúpnu zmluvu, nakoľko o predmetnú nehnuteľnosť bolo veľa záujemcov, tak sa s obžalovaným dohodla, že poškodená si ju vypracuje a dá ju podpísať predávajúcemu, všetko ostatné mal na starosti obžalovaný. Poškodená nemá podpísané prevzatie finančnej hotovosti od obžalovaného. Postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku na návrh prokurátora bola prečítaná časť výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania, ktorá k rozporom uviedla, že je pravda, že sa jej obžalovaný predstavil menom Z., poškodená bola presvedčená o tom, že sa tak naozaj volá, pretože keď prišiel k nej na pracovisko do Telekomu vyplácať faktúru, tak si poškodená rozklikla číslo a on uhradil faktúru pod menom W. Z.. Pri úhrade faktúry sa nepožaduje, aby sa zákazník preukázal dokladom totožnosti, postačilo, že nadiktuje telefónne číslo, ktorého úhradu chce vykonať.

Z výsluchu svedka W. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.02.2020 súd zistil, že je druhom poškodenej B. M., ktorá pracovala v Telekom, kde sa dozvedela, že obžalovaný sa zaoberá sprostredkovaním úverov. Nakoľko mala poškodená záujem o kúpu nehnuteľnosti, stretli sa s obžalovaným v reštaurácii Pod Q. vo Vrábľoch, kde povedali obžalovanému, že poškodená má záujem o sprostredkovanie úveru, ale upozornili ho na to, že poškodená má exekúciu, doniesli mu tam potrebné doklady, ako výpisy z banky, výplatné pásky a iné. Tieto doklady mu vo Vrábľoch prefotili, obžalovaný telefonoval so svojim spolužiakom, riaditeľom Unicredit Banky, ktorý mu mal uviesť, že sa bude dať úver vybaviť napriek exekúcii, poškodená mu odovzdala 200 - 250,- Eur a obžalovaný jej povedal, že si má hľadať nehnuteľnosť, ktorú by chcela kúpiť. Našli si prvú nehnuteľnosť, cez pani Y. avšak majitelia chceli vyplatenie kúpnej ceny v hotovosti, tak sa kúpa nezrealizovala. Potom si našli ďalšiu nehnuteľnosť v obci Vlkaš, ktorú si boli aj obhliadnuť, jedna pani im odovzdala kľúče od nehnuteľnosti, poskytla im kontakt na majiteľa Polonca. Poškodenej aj svedkovi sa táto nehnuteľnosť páčila, preto zisťovali u obžalovaného, či bude možné sprostredkovanie úveru, na čo obžalovaný uviedol, že áno a pýtal postupne za konkrétnym účelom rôzne sumy od poškodenej, buď na znalca, alebo na zápis nehnuteľnosti, pričom tieto sumy odovzdávala poškodená obžalovanému v hotovosti bez toho, že by jej prevzatie písomne potvrdil. Obžalovaný spomínal pani W., ktorá pracuje v Maxe v Nitre, ale táto pobočka je už zrušená, čo u svedka a poškodenej vzbudilo podozrenie, na to im obžalovaný oznámil, že pobočka je presťahovaná na pešiu zónu v Nitre. Keďže poškodená so svedkom mali reálny záujem o kúpu predmetnej nehnuteľnosti, vycestovali spolu za pánom B. a poškodená M. s ním uzatvorila zmluvu o budúcej kúpnej zmluve na predaj nehnuteľnosti. Dvakrát išli do Liptovského Mikuláša, jedenkrát obžalovaný zmaril stretnutie pre údajne pokazené auto, druhýkrát tam na pobočke v Unicredit Banke nepracovala pani, ktorá ich tam mala čakať. Svedok na otázky prokurátora uviedol, že poškodená si s obžalovaným dohodli províziu za sprostredkovanie úveru v sume 3.000,- Eur. Keď sa poškodená zoznámila s obžalovaným, on jej uviedol, že sa živí sprostredkovaním úverov. Keďže obžalovaný nesprostredkoval úver pre poškodenú, tak ho požiadala o vrátenie peňazí, ktoré mu odovzdala, dohodli si nejakú dobu, čo si nesplnil, tak podala trestné oznámenie. Svedok ani poškodená v jeho prítomnosti nežiadali falšovanie, pozmeňovanie dokladov týkajúcich sa príjmu poškodenej ani iných. Obžalovaný vedel už pri prvom stretnutí, že poškodená má exekúciu. Obžalovaný sa priamo s B. nestretol v Liptovskom Mikuláši, pretože tam neprišiel, pre údajne pokazené auto. Obžalovaný im uviedol, že pán B. bol jeho spolužiak, je riaditeľom Unicredit Banky a pomôže im s vybavovaním úveru. Osoba menom pani W. N. je pravdepodobne pani W., ktorá mala pracovať na pobočke v banke v Maxe. Poškodená mala rozpis súm, ktoré obžalovanému odovzdala a dni, kedy mu tieto peňažné prostriedky odovzdala a na aký účel mu ich odovzdala, tento rozpis bol predložený do vyšetrovacieho spisu v prípravnom konaní. Celkovo to bola suma okolo 1.400-1.500,- Eur, presnú sumu si svedok s odstupom času nepamätal. Svedok bol osobne prítomný pri každom odovzdávaní finančnej hotovosti od poškodenej do rúk obžalovaného. Raz mu odovzdávala poškodená finančnú hotovosť pri Progrese v Nitre, kedy sa obžalovaný dostavil v sprievode svojho syna. Ďalej prišlo k odovzdaniu finančnej hotovosti v Topoľčiankach, v Beladiciach na benzínovej pumpe, na parkovisku v Ncentre. Prvá suma bola odovzdaná v reštaurácii Pod Gaštanom vo Vrábľoch. Z celkovej odovzdanej sumy od poškodenej v prospech obžalovaného nie celá suma mala slúžiť na zariadenie záležitostí týkajúcich sa sprostredkovania úveru, ale okolo 200,- Eur túto poškodená navýšila ako náhradu za náklady na benzín, ktorý vynaložili za zmarenú cestu tam a späť do Liptovského Mikuláša dvakrát ako aj výjazdy do obce Vlkaš, kde sa nachádzala nehnuteľnosť.

Z výsluchu svedka R.. V. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2021 súd zistil, že svedok sa živí ohodnocovaním nehnuteľností ako znalec, obžalovaného nepozná, pripustil, že sa s obžalovaným jeden krát stretol za účelom ohodnotenia inej nehnuteľnosti v obci Veľký Cetín. Svedok ďalej uviedol, že ho nikdy obžalovaný nepožiadaval o ohodnotenie nehnuteľnosti v obci Vlkaš, ani nevie, kde sa táto obec nachádza, nikdy tam nebol, teda nevie ani aké sú trhové ceny obdobných nehnuteľností v danej

lokalite, preto obžalovanému nemohol povedať, že ceny nehnuteľností sa v tejto lokalite pohybujú okolo 30.000,- Eur.

Z výsluchu svedkyne R.. W. N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2021 súd zistil, že svedkyňa pracovala ako riaditeľka pobočky Unicredit Banky v obchodnom centre Max v Nitre v roku 2017 do 31.03.2017, kde sa zaoberala aj riešením poskytovania klientom hypotekárnych úverov. Riešila veľa klientov, nevie či medzi nimi bol aj obžalovaný, neviduje obžalovaného ako kamaráta ani ako známeho. Po skončení zamestnania nikomu neposkytovala poradenstvo ohľadne hypotekárnych úverov v bankách. Svedkyňa uviedla, že nepozná poškodeného ani jej druhu, nikdy im nesprostredkovala žiadny úver.

Z výsluchu svedka R.. V. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2021 súd zistil, že svedok v roku 2017 pracoval na pozícii regionálneho riaditeľa SME Nitra- Small Business clients. Obžalovaného pozná, navštevovali spolu strednú hotelovú školu v Piešťanoch. Svedok v roku 2017 nebol v osobnom ani inom kontakte s obžalovaným, neposkytoval mu žiadne informácie ohľadne riešenia úverov, nedoporučoval mu v tomto smere pani R.. W. N.. Svedok bežne klientom rozdáva vizitky, preto je možné, že sa na neho odvolávajú, že ho poznajú. Svedok poškodenú ani jej druhu nepozná.

Z výsluchu svedka W. N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2021 súd zistil, že svedok v roku 2017 pracoval na pozícii obchodného zástupcu v spoločnosti Telekom v obchodnom centre Ncentro v Nitre, náplňou jeho práce bolo vybaviť požiadavky zákazníka. Svedok pripustil, že obžalovaného môže poznať ako jedného z klientov a poškodenú pozná, ako bývalú kolegyňu. Svedok si nespomenul na to, že by poškodenej doporučoval nejakú osobu za účelom sprostredkovania úveru na kúpu nehnuteľnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy a oboznámil pripojené súdne spisy.

Zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluvy (č.l. 94 - 96) vyplývalo, že poškodená B. M. ako budúca kupujúca uzatvorila dňa 15.08.2017 s Ing. V. B. ako budúcim predávajúcim budúcu kúpnu zmluvu na predmet nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Vlkaš, vedenej Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym oborom, na LV č. 897 ako stavba so súpisným číslom 92, postavená na parcele registra „C“: parc. č. 681/1 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 2.575 m² s tým, že riadnu kúpnu zmluvu uzatvorila v lehote 30 dní. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 12.07.2018 (č.l. 97) súd zistil, že obžalovaný nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO, nepodal si žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok, úrazových dávok, dávok garančného poistenia ani ako poberateľ dôchodku. Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 98 - 101) súd zistil, že obžalovaný v čase spáchania skutkov nedisponoval oprávnením na výkon sprostredkovateľskej činnosti úverov ani žiadnych sprostredkovateľských služieb. Zo správy UniCredit Bank zo dňa 18.02.2019 (č.l. 105) súd zistil, že osoba R.. V. B. pracuje v ich pobočke v Nitre, na ul. Štefánikova 13 od 01.10.2001 a z listiny (č.l. 107) vyplývalo, že zamestnanec Ing. V. B. bol zbavený mlčanlivosti v služobných veciach dotýkajúcich sa záujmov banky a jej klientov pre toto trestné konanie. Z lustrácie mobilných telefónnych čísel prechádzajúcich evidenciou v Slovenskej republike súd zistil, že Mário Z., N. XX XXX je evidovaný ako vlastník tel. č.: XXXX XXX XXX a W. V., O. H., B. K. XXX je evidovaný ako vlastník tel. č.: XXXX XXX XXX. Z rozpisu poplatkov spôsobenej škody doloženej poškodenej B. M. (č.l. 179) súd zistil, že poškodená si viedla evidenciu presných súm a ich titulu, ktoré odovzdala obžalovanému za účelom sprostredkovania schválenia hypotekárneho úveru v banke Unicredit Bank Nitra, ktoré pozostávali z nasledovného: dňa 09.08.2017 vo Vrábľoch sumu vo výške 200,- Eur (overenie dokladov poškodenej), dňa 11.08.2017 v obci Vlkaš sumu vo výške 250,- Eur (zavkladovanie v banke), dňa 15.08.2017 v Nitre v obchodnom centre NCentro Nitra sumu vo výške 200,- Eur (poplatok na Okresný úrad), dňa 17.08.2017 v Nitre na parkovisku pred obchodným centrom NCentro Nitra sumu vo výške 100,- Eur (záloha na znalecký posudok), dňa 18.08.2017 v Nitre pri OD Progres sumu vo výške 200,- Eur (záloha na geodetický plán), dňa 20.08.2017 na adrese trvalého pobytu v Topoľčiankach sumu vo výške 100,- Eur (záloha na papiere), dňa 21.08.2017 v Beladiciach sumu vo výške 300,- Eur (záloha na znalecký posudok) a dňa 24.08.2017 v Nitre vo výške 66,- Eur (na kataster), kde tieto jednotlivo odovzdané čiastky predstavujú spolu sumu vo výške 1.416,- Eur, pričom sumy za cestu motorovým vozidlom poškodenej do Liptovského Mikuláša a späť zo dňa 15.08.2017, 26.09.2017, 23.10.2017 v hodnote 3 x 40,- Eur, t.j. 120,- Eur tam nie je zarátaná. Z listiny spísanej V. B. (č.l. 363) súd zistil, že obžalovaného nepozná, nikdy sa s ním nestretol ani neprejednával žiadne záležitosti, potvrdil

však, že mu obžalovaný v čase spáchania skutkov zaslal sms správy. Z obsahu oboznámených sms správ (č.l. 77) súd zistil, že obžalovaný komunikoval s Jánom B., kedy obžalovaný bol dohodnutý s V. B. - majiteľom nehnuteľnosti v obci Vlkaš na osobnom stretnutí za účelom podpisu zmlúv, pretože písal obžalovanému, že keď bude prichádzať, má ho prezvoniť, aby mu otvoril bránu, že ako to vyzerá s poskytnutím úveru, či má ešte čakať, na čo sa obžalovaný len stroho vyhovoril, že zavolá o 20 min, nech mu dá ešte 15 min, stačí len občiansky preukaz, že príde okolo 12tej, potom že o 14 -14.15 hod.

Podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní súd prehrával zvukové záznamy na technickom zariadení, na ktorom boli zachytené telefonáty medzi obžalovaným a poškodenou a jej druhom W. Y. a V. B. obsahom ktorých bol rozhovor o tom, že kedy sa budú podpisovať zmluvy, že poškodená už do toho vrazila peniaze, dohadovali sa na tom, kedy pôjdu do Liptovského Mikuláša, v ktorej banke sa budú zmluvy podpisovať, čo bolo zmarené, až záverom v poslednom rozhovore poškodená žiada od obžalovaného vrátenie peňazí, ktoré mu odovzdala.

Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát priestupkovo prejednávaný, v deviatich prípadoch sa jednalo o priestupky v doprave: zo dňa 26.01.2017 za ktorý bol postihnutý pokutou od 10,- Eur zaplatenou na mieste, zo dňa 15.01.2018 za ktorý bol postihnutý pokutou od 20,- Eur zaplatenou na mieste, zo dňa 23.05.2018 za ktorý bol postihnutý pokutou od 30,- Eur nezaplatenou na mieste, zo dňa 16.08.2018 za ktorý bol postihnutý pokutou od 10,- Eur nezaplatenou na mieste, zo dňa 19.02.2019 za ktorý bol postihnutý pokutou od 20,- Eur zaplatenou na mieste, zo dňa 07.03.2021 za ktorý bol postihnutý pokutou od 20,- Eur zaplatenou na mieste, zo dňa 05.06.2021 za ktorý bol postihnutý pokutou od 10,- Eur zaplatenou na mieste, zo dňa 02.05.2017 za ktorý bol postihnutý pokutou od 10,- Eur nezaplatenou na mieste, zo dňa 06.10.2016 za ktorý bol postihnutý napomenutím a v jednom prípade sa jednalo o priestupok proti majetku zo dňa 16.01.2017, za ktorý bol postihnutý pokutou od 30,- Eur nezaplatenou mieste. Z odpisu registra trestov vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ štrnásťkrát súdne trestaný, pričom odsúdenia pod bodom 1 až 9 a 14 ORT má zahladené. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 06.03.2012, sp. zn.: 2T/149/2011, právoplatným 17.08.2012 bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený peňažný trest 1000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, ktorý výrok o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2013, sp. zn.: 2T/7/2013, právoplatný 15.10.2013 za zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody 2 roky a 6 mesiacov so skúšobnou dobou a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 4 roky, t. j. do 16.10.2017, peňažný trest 1000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov (zaplatil 11.12.2013), a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 20.01.2016, sp. zn.: 2T/108/2014, právoplatným dňa 03.05.2016 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, kde došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2013, sp. zn.: 2T/7/2013. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 24.05.2017, sp. zn.: 33T/80/2012, právoplatný dňa 24.05.2017 za zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, za ktorý mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody 3 roky so skúšobnou dobou a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 5 roky, t. j. do 25.05.2022, peňažný trest 1000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov (zaplatil 11.12.2013), a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky a súčasne zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2013, sp. zn.: 2T/7/2013. V tomto konaní prejednávané skutky obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého v konaní Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 33T/80/2012. Odsúdenie Okresným súdom Galanta č. k. 2T/23/2018 mal obžalovaný v čase vyhlásenia rozhodnutia zahladené, nakoľko zaplatil peňažný trest. V neprávoplatne skončenom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 21T/106/2014 síce bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý bol odvolacím súdom zrušený a vrátení na opätovné prejednanie, avšak v tom konaní sa prejednávajú skutky z roku 2010 až 2012, ktoré nie sú v súbehu so skutkami prejednávanými v tomto konaní.

Po vyhodnotení všetky dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, pretože

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Záveru, že sa tieto jednotlivé čiastkové útoky obžalovaného, ktoré sa posudzujú ako jeden trestný čin stali, nasvedčovali jednak samotná výpoveď obžalovaného, výpoveď svedkyne poškodenej B. M., výpoveď svedkov W. Y., R. V. H., R. W. N., R. V. B., W. N., prehratý zvukový záznam, tiež listinné dôkazy obsiahnuté v spise, o hodnovernosti ktorých súd nemal dôvod pochybovať. Napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutkov obžaloby, sa sám svojou podrobnou výpoveďou usvedčil z ich spáchania, keď potvrdil, že sa s poškodenou Petrou M. dohodol na tom, že jej poskytne pomoc, resp. jej sprostredkuje schválenie hypotekárneho úveru v banke Unicredit Bank Nitra na kúpu nehnuteľnosti v obci Vlkaš, o ktorú mala poškodená záujem a za tým účelom od nej postupne prevzal finančnú hotovosť v rôznych výškach a z rôzneho titulu (za znalecký posudok prevzal 250,- Eur, za návrh na vklad prevzal 66,- Eur, za urýchlený návrh na vklad prevzal 200,- Eur, za poistenie úveru a nehnuteľnosti prevzal 150,- Eur, dva krát po 17,- Eur za výpis z centrálného registra úverov v Bratislave od nej prevzal) s tým, že obžalovaný tvrdil, že od poškodenej celkovo prevzal sumu vo výške 1.156,- Eur alebo 1.216,- Eur, určite nie toľko čo je uvedené v obžalobe, t.j. 1.416,- Eur, pretože tento rozdiel v sume, ktorú obžalovaný od poškodenej reálne prevzal a ktorá je uvedená v obžalobe má podľa obžalovaného spočívať v tom, že poškodená si tam započítala aj výdavky na cestu, čo boli v Liptovskom Mikuláši za pánom PolT. B. je potrebné zvýrazniť, že obžalovaný je zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodenej B. M. na hlavnom pojednávaní, ktorá jednoznačne potvrdila, že mala v úmysle kúpiť si nehnuteľnosť, že za tým účelom jednala s obžalovaným, aby jej zabezpečil zníženie kúpnej ceny a sprostredkovanie hypotekárneho úveru, nepožadovala od obžalovaného, aby sa jej preukázal oprávnením na výkon tejto činnosti, dôverovala mu, pričom obžalovaného oboznámila so svojou situáciou, výplatou, exekúciami. Poškodená sa vyjadrila k jednotlivým sumám, ktoré obžalovanému odovzdala, kedy, kde a z akého titulu ich obžalovanému, na jeho požiadavku, odovzdala. Poškodená si viedla evidenciu presných súm a ich titulu, ktoré odovzdala obžalovanému za účelom sprostredkovania schválenia hypotekárneho úveru v banke Unicredit Bank Nitra, ktoré pozostávali z nasledovného: dňa 09.08.2017 vo Vrábľoch sumu vo výške 200,- Eur (overenie dokladov poškodenej), dňa 11.08.2017 v obci Vlkaš sumu vo výške 250,- Eur (zavkladovanie v banke), dňa 15.08.2017 v Nitre v obchodnom centre NCentro Nitra sumu vo výške 200,- Eur (poplatok na Okresný úrad), dňa 17.08.2017 v Nitre na parkovisku pred obchodným centrom NCentro Nitra sumu vo výške 100,- Eur (záloha na znalecký posudok), dňa 18.08.2017 v Nitre pri OD Progres sumu vo výške 200,- Eur (záloha na geodetický plán), dňa 20.08.2017 na adrese trvalého pobytu v Topolčiankach sumu vo výške 100,- Eur záloha na papiere), dňa 21.08.2017 v Beladiciach sumu vo výške 300,- Eur (záloha na znalecký posudok) a dňa 24.08.2017 v Nitre vo výške 66,- Eur (na kataster), kde tieto jednotlivito odovzdané čiastky predstavujú spolu sumu vo výške 1.416,- Eur, pričom sumy za cestu motorovým vozidlom poškodenou do Liptovského Mikuláša a späť zo dňa 15.08.2017, 26.09.2017, 23.10.2017 v hodnote 3 x 40,- Eur, t.j. 120,- Eur tam nie sú zahrnuté, preto súd nemal pochybnosť o tom, že výška škody je ustálená výpoveďou poškodenej, rozpisom odovzdaných súm, ktorý si viedla poškodená, ktoré tvrdenia boli umocnené aj druhom poškodenej, ktorý bol prítomný pri odovzdávaní týchto súm. Obrana obžalovaného o tom, že v celkovej výške škody je zahrnutý aj benzín za neúčelnú cestu do Liptovského Mikuláša je vyvrátená jednak tým, že sám obžalovaný si nebol istý v tom či reálne prevzal od poškodenej sumu vo výške 1.156,- Eur alebo vo výške 1.216,- Eur, ale s určitosťou mal vedieť, že sa nejednalo o sumu 1.416,- Eur, keďže podľa rozpisu poškodenej je zrejmé, že tieto sumy za benzín tam nie sú zarátané, ale celková výška škody pozostáva len z jednotlivých čiastok, ktoré poškodená v hotovosti bez dokladu odovzdala obžalovanému v dôvere, že jej sprostredkuje kúpu nehnuteľnosti a hypotekárneho úveru. Obžalovaný poškodenú uviedol do omylu aj tým, že jej uviedol, že uvedené peňažné prostriedky použije na sprostredkovanie úveru pre poškodenú na kúpu nehnuteľnosti v obci Vlkaš a súvisiace administratívne poplatky, keďže podľa vlastných slov, mal poznať pracovníkov banky a znalca na odhad hodnoty nehnuteľností a uvedené prisľúbil, hoci už od ústnej dohody medzi ním a poškodenou vedel, že nedisponuje podnikateľským oprávnením na výkon sprostredkovateľskej činnosti úverov a žiadnu činnosť na sprostredkovanie úverov nevykonával a žiadny úkon smerujúci k schváleniu úveru nevykonával, so žiadnou s ním uvádzaných osôb v súvislosti so sprostredkovaním úveru na kúpu nehnuteľnosti nekomunikoval tak, ako to uvádzal poškodená. Uvedenému zisteniu nasvedčujú výpovede svedkov: R. V. H., R. W. N., R. V. B., W. N., ktorí zhodne uviedli, že s obžalovaným sa osobne nestretli, nekomunikovali s ním ohľadne tejto záležitosti. Z výsluchu svedka Ing. V. H., znalca na určenie hodnoty nehnuteľnosti vyplynulo, že ho nikdy obžalovaný nepožiadaval o ohodnotenie nehnuteľnosti v obci Vlkaš, ani nevie, kde sa táto obec nachádza, nikdy tam nebol, čím

vyvrátil tvrdenie obžalovaného o tom, že mu mal tento svedok oznámiť, že ceny nehnuteľností sa v tejto lokalite pohybujú okolo 30.000,- Eur. Z výsluchu svedkyne Ing. W. N., riaditeľky pobočky Unicredit Banky v obchodnom centre Max v Nitre, ktorá sa zaoberala aj riešením poskytovania hypotekárnych úverov, tu pracovala iba do 31.03.2017, t.j. zamestnanie ukončila skôr ako došlo k spáchaniu skutkov. Po skončení zamestnania nikomu neposkytovala poradenstvo ohľadne hypotekárnych úverov v bankách. Svedkyňa uviedla, že nepozná obžalovaného, poškodenú ani jej druhu, nikdy im nesprostredkovala žiadny úver. Z výsluchu svedka Ing. V. B., pracujúceho na pozícii regionálneho riaditeľa SME Nitra-Small Business clients, vyplynulo síce, že obžalovaného pozná zo školy, ale v stíhanom období, v roku v roku 2017 nebol v osobnom ani inom kontakte s obžalovaným, neposkytoval mu žiadne informácie ohľadne riešenia úverov, nedoporučoval mu v tomto smere pani R.. W. N.. Preto podľa názoru súdu, obžalovaný zneužíval mená kompetentných osôb, resp. odvolával sa na nich, aby vyvolal u poškodenej omyl v tom, že reálne vykonáva pre poškodenú sprostredkovanie úveru. Z výsluchu svedka W. N., pracujúceho na pozícii obchodného zástupcu v spoločnosti Telekom v obchodnom centre Ncentro v Nitre, vyplynulo, že obžalovaného môže poznať ako jedného z klientov a poškodenú pozná, ako bývalú kolegyňu. Skutočnosť, že svedok si nespomenul, že zoznámil poškodenú s obžalovaným za účelom sprostredkovania úveru na kúpu nehnuteľnosti, nebola podstatná, nakoľko obžalovaný a poškodená zhodne potvrdili, že sa zoznámili na jej pracovisku v Telekom, pri platení účtov obžalovaným. Svedok Martin Korec však potvrdil, že pri platení účtov nebolo potrebné sa preukazovať dokladom totožnosti stačilo uviesť číslo pre úhradu faktúry, ktorú mal vykonať, čím mohol obžalovaný podľa názoru súdu vzbudiť u poškodenej omyl v tom, že sa nejedná u obžalovaného o osobu menom W. V., ale o osobu menom W. Z., syn obžalovaného, ktorý mal vedené telefónne číslo v Telekom (predtým Eurotel) a pri platbe jeho účtov sa mohol poškodenej takto predstaviť, čo tvrdila poškodená. Na hlavnom pojednávaní nebolo možné čítať výpoveď svedka V. B. z prípravného konania, nakoľko sa jednalo o výsluch uskutočnený pred vznesením obvinenia, súd preto vykonal opakované pokusy o výsluch tohto svedka, ale vzhľadom na jeho vysoký vek, zhoršené zdravie, vzdialenosť bydlísk, boli opakované pokusy o jeho výsluch aj prostredníctvom telemostu zmažené. Nakoľko však obžalovaný upustil od návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom svedka V. B., resp. netrval na tom, aby ho súd vykonal, rovnako na ňom netrval ani prokurátor, súd v rámci oboznámenia listín, prečítal aj písomnosť tohto svedka, z ktorej vyplynulo, že bol majiteľom nehnuteľnosti v obci Vlkaš, s obžalovaným sa nikdy nestretol, len si s ním písal správy, obsahom ktorých bolo, že obžalovaný komunikoval s V. B., obžalovaný bol dohodnutý s V. B. - majiteľom nehnuteľnosti v obci Vlkaš na osobnom stretnutí za účelom podpisu zmlúv, aké doklady bude potrebovať a kedy príde. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Preto súd postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prehrával zvukové záznamy na technickom zariadení, ktoré doložila do spisu poškodená, na ktorom boli zachytené telefonáty medzi obžalovaným a poškodenou a jej druhom W. Y. a V. B., obsahom ktorých bol rozhovor o tom, že kedy sa budú podpisovať zmluvy, že poškodená už do toho vrazila peniaze, dohadovali sa na tom, kedy pôjdu do Liptovského Mikuláša, v ktorej banke sa budú zmluvy podpisovať, čo bolo zmažené, až záverom v poslednom rozhovore poškodená žiadala od obžalovaného vrátenie peňazí, ktoré mu odovzdala.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že na škodu cudzieho majetku (B. M.) seba obohatil tým, že uviedol poškodenú do omylu tým, že pod zámienkou sprostredkovania schválenia hypotekárneho úveru v banke Unicredit Bank Nitra od poškodenej Petry Sarkovej vylákal peňažné prostriedky v sume 1.416,- Eur, pričom jej uviedol, že uvedené peňažné prostriedky použije na sprostredkovanie úveru na kúpu nehnuteľnosti v obci Vlkaš a súvisiace administratívne poplatky, keďže podľa vlastných slov, mal poznať pracovníkov banky a znalca na odhad hodnoty nehnuteľností a uvedené prisľúbil, hoci už od ústnej dohody medzi ním a poškodenou vedel, že nedisponuje podnikateľským oprávnením na výkon sprostredkovateľskej činnosti úverov a žiadnu činnosť na sprostredkovanie úverov nevykonával a žiadny úkon smerujúci k schváleniu úveru nevykonával, so žiadnou s ním uvádzaných osôb v súvislosti so sprostredkovaním úveru na kúpu nehnuteľnosti nekomunikoval tak, ako to uvádzal poškodenej, do dnešného dňa žiaden úver na kúpu nehnuteľnosti poškodenej nesprostredkoval a vylákané finančné prostriedky jej nevrátil a tieto si ponechal, čím jej tak spôsobil škodu vo výške 1.416,- Eur, t.j. škoda malá podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona (suma najmenej 266,- Eur a nepresahujúca 2.660,- Eur).

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný jednoznačne a celkom nepochybné chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (ochrana majetku), berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný

skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo tiež pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích a ovládacích schopnostiach v čase skutku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu a z priťažujúcich okolností v § 37 Trestného zákona zistil okolnosť uvedenú pod písmenom m), pretože už bol v minulosti pred spáchaním tohto trestného činu odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 24.05.2017, sp. zn.: 33T/80/2012, právoplatný dňa 24.05.2017 za zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, za ktorý mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody 3 roky so skúšobnou dobou a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 5 roky, t. j. do 25.05.2022, peňažný trest 1000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov (zaplatil 11.12.2013), a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky a súčasne zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2013, sp. zn.: 2T/7/2013. Tiež bol obžalovaný pred spáchaním tohto trestného činu odsúdený v konaniach vedených Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 2T/149/2011, 2T/108/2014 a Okresným súdom Bratislava V sp. zn.: 2T/7/2013. V tomto konaní prejednávaný trestný čin obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 33T/80/2012, preto s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nebolo možné ukladať obžalovanému podmienený trest odňatia slobody. Odsúdenie Okresným súdom Galanta č. k. 2T/23/2018 mal obžalovaný v čase vyhlásenia rozhodnutia zahladené, nakoľko zaplatil peňažný trest, preto sa na obžalovaného v prípade odsúdenia Okresným súdom Galanta č. k. 2T/23/2018 hľadí akoby nebol odsúdený, preto neprichádzalo do úvahy použitie ustanovení upravujúcich ukládanie súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) za jeho zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Rovnako v neprávoplatne skončenom konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 21T/106/2014, kde síce bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý bol odvolacím súdom zrušený a vrátení na opätovné prejednanie, avšak v tom konaní sa prejednávajú skutky z roku 2010 až 2012, ktoré nie sú v súbehu so skutkami prejednávanými v tomto konaní, v tomto smere je rozhodujúcim momentom doručenie odsudzujúceho rozsudku v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 33T/80/2012, tak sa nejedná o súbeh trestných činov, ale o recidívu, preto súd ukladal samostatný trest odňatia slobody a nebolo potrebné čakať do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Nitra č.k. 21T/106/2014.

Takto zistený výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností diktoval súdu aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, kedy v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 1 : 0, zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ukladal obžalovanému trest za spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody 8 až 24 mesiacov.

Súd zvažoval a nevyhnutne vyhodnocoval možnosti, za akých bude najlepšie dosiahnutý účel trestu, pričom bol presvedčený, že s poukazom na osobu obžalovaného - recidivista, spôsob vykonania činu a následok týmto činom spôsobený bude potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nie na samej spodnej upravenej hranici trestnej sadzby, ale súd považoval za zákonné a správne uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, a to s presvedčením, že takto uložený trest bude dostačujúci na jeho nápravu a prevýchovu a zároveň bude plniť účel aj z hľadiska generálnej prevencie (pôsobiť na ostatných členov spoločnosti s cieľom odradiť ich od páchania tohto druhu trestnej činnosti) a že tiež bude v sebe zahŕňať aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Na výkon uloženého trestu zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, použijúc pri tom ustanovenie § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ išlo o nárok na náhradu škody poškodenej B. túto súd podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože táto si neuplatnila v prípravnom konaní riadne nárok na náhradu škody podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku. V tomto smere súd poznamenáva, že riadne uplatnený nárok znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku,

zákon výslovne požaduje, aby boli z návrhu zrejmé dôvody a výška uplatneného nároku, t. j. za nesprávne uplatnený nárok na náhradu škody bude potrebné považovať nárok uplatnený poškodeným napríklad takto: „vznikla mi škoda vo výške“, „požadujem náhradu škody zistenú orgánmi činnými v trestnom konaní“, „pripojím sa s nárokom na náhradu škody“. Keďže si poškodená v prípravnom konaní neuplatnila nárok na náhradu škody riadne, keď v zápisnici o trestnom oznámení (č.l. 3), uviedla ...“vznikla mi škoda 1.416,- Eur“... a pri výsluchu konanom dňa 17.04.2019 (č.l. 29 - 33) tiež uvádzala len toľko, že obžalovanému dokopy vyplatila sumu 1.416,- Eur, absentuje tu prejav vôle poškodenej, že skutkom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia jej bola spôsobená škoda a z toho dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.